

tallet at benytte den nuværende Lovgivning, Loven af 8de Marts 1856 og den sig dertil sluttende Bestemmelse af 2den Juli 1870 om forøget Tilskud til Skolefonden, hvilke Bestemmelser ogsaa den ærede Ordfører nævne, og i saa Henseende er man jo ganske vist i Samklang med den ærede Minister, der erklærede at kunne modtage det Forslag, som forelaa fra det tidligere nævnte ærede Medlem ved anden Behandling, og efter hvad der er passeret i Udvalget, formentlig ogsaa tør formodes at kunne modtage det Forslag, som foreligger fra Mindretallet. Den ærede Ordfører sagde, at naar man stemte for et saadant Forslag, gav man en Godkjendelse af forskellige administrative Forholdsregler af Ministeren. Det erkjender jeg ikke. Naar man stemmer for dette Forslag, gaar man den Vej, man legalt maa gaa, idet man benytter den bestaaende Lovgivning, og i Genhold til den ydes et Tilskud til Skolelærerne ad den Vej, som er kjendt, idet den jo allerede er kjendt og benyttet i ikke ringe Omfang efter Loven af 1856 og den sig dertil sluttende Bestemmelse. Man giver der et ekstraordinært Tilskud ud over det, som er hjemlet ved disse Love. Man betræder en vel kjendt og vel prøvet Vej. Den ærede Ordfører sagde ogsaa, at han vilde ikke have med gamle afvøde Anordninger at gjøre. Det er dog virkelig en mærkelig Ironi, der maa vende sig mod det ærede Medlem selv. Disse Love ere saa lyslevende og gjældende, som Love kunne være, og de anvendes i mangfoldige Tilfælde hvert eneste Aar. Den ærede Minister nævne, om jeg husker ret, et Tal af 30 under Konferencen med Finantsudvalget. Jeg kan godt sige det her, da jeg erindrer det, at han sagde, at han allerede i 30 Tilfælde havde havt Anvendelse for disse Lovbestemmelser, og Enhver, der har siddet i et Amtsskoleraad, veed, at disse Lovbestemmelser idelig og idelig komme til Anvendelse, og at der er fast Praxis for deres Anvendelse, saa det er uegteligt mærkeligt at tale om at opgrave gamle Lovbestemmelser, som ikke vare gjældende; de ere fuldstændig gyldige og livskraftige Love, som anvendes hver eneste Dag, og det forekommer mig at være den legale Vej, ad hvilken man er gaaet og praktisk maa gaa, naar man virkelig vil udrette Noget i denne Sag. Jeg skal ikke for Tiden udføligere komme ind paa dette; Sagen er jo allerede forhandlet ved anden Behandling, og Motiveringen fra Mindretallets Side er givet paa det nævnte Sted i Finantslovsbetænkningen, og jeg kan henholde mig til det, der er udtalt, som ærede Medlemmer kjende, og som er, tror jeg, fuldkommen klart, og henviser til den Lovbestemmelse, der er citeret i Betænkningen. Jeg vil gjentagende protestere mod, at der skulde være Tale om paa noget Punkt for vort Bedkommende at støtte Bestræbelser for at gaa udenom Lovgivningsmagten, som den ærede Ordfører sagde. Vi gaa fuldstændig Lovens Vej, benyttende de gjældende Bestemmelser, og det er den Vej, ad

hvilken man kan komme frem. Jeg nærer megen Tvivl om, at man kan komme frem ad anden Vej; det skal jeg udtale mig om i al Korthed, naar jeg kommer til at omtale det ærede Flertals Forslag. Til det af Mindretallet stillede Forslag er der stillet nogle Ændringsforslag. Den høitærede Kultusminister har under Nr. 3 til § 21 stillet et Forslag, nemlig om Indskydelse eller Tilsoielsen af Ordene „af Halvdelen af det Beløb, som af Skoleraadene bevilges som Tilskud af Fonden“. Dette Forslag kan Mindretallet ganske vist stemme for; vi have stillet Sagen noget mere frit, men Ministeren har ved dette Forslag tillige betegnet, at der skal gives et vist Tilskud af Skolefonden, og jeg skjønner heller ikke rettere, end at det Stats-tilskud, der bliver Tale om, maatte noget hurtigere bliver disponibelt i Ministerens Haand, naar hans Ændringsforslag vedtages. Jeg skal altsaa tillade mig at anbefale dette Ændringsforslag; jeg tror ikke, at der derom er konfereret med alle Forslagsstillerne af Mindretallet, men jeg skjønner ikke rettere, end at det efter Mindretallets Forslag, saa vidt jeg forstaaer at se det, maa kunne anbefales. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) har stillet to Forslag; jeg skal først tillade mig at omtale et lille Ændringsforslag, som gaar ud paa at forlange en delt Afstemning over Mindretallets Forslag Nr. 21, idet Ordene „trængende eller behyrdede Kommuner“ skulle udgaa. Saa vidt jeg skjønner, — det er kun min personlige Mening, jeg her udtaler, — vilde Forslaget, naar dette Ændringsforslag vedtages, komme til i alt Væsentligt at stemme med det Forslag, der forelaa fra det ærede Medlem ved 2den Behandling, som blev modtaget af den meget ærede Minister og som i det Mindste en Del Medlemmer her i Salen stemte for; altsaa for saa vidt kan der i og for sig fra vort Standpunkt ikke være nogen Betænkelighed ved Forslaget. Jeg anser det ikke for nogen Forbedring, det skal jeg ganske frit udtale; men efter hvad der tidligere er passeret, skal jeg for mit personlige Bedkommende sige, at jeg paa den anden Side heller ikke kan se Andet, end at Forslaget nok kan modtages. Jeg skal ganske henstille, om man vil stemme for det eller ikke; jeg finder ingen Anledning til at fremsætte en bestemt Udtalelse i denne Retning; dog er jeg nærmest steint for at holde paa Mindretallets Forslag, saaledes som det foreligger fra vor Haand. Det ærede Medlem har dernæst ogsaa stillet et andet temmelig omfattende Forslag, som fastlaar forskellige Regler. Jeg skal ikke nærmere gaa ind paa dette Forslag, men kun sige, at saaledes som det stiller sig for mig, er dette Forslag ikke acceptabelt fra Mindretallets Standpunkt. Jeg skjønner ikke rettere, end at man, hvis det vedtages, vilde i meget væsentlige Punkter komme omtrent til det Samme, som det ærede Flertal har tænkt sig (En Stemme: Det er godt). Det ærede Medlem siger, det er